

NGUY BIỆN

Tôi ngồi đếm tuổi tình tôi
rạc rày như đã mà rồi như chưa.
Võng tình ngày tháng đong đưa
rước-người-cửa-trước-đưa-người-cửa-sau.

Hồng Hồng, Tuyết Tuyết, Đào Đào,
Mai, Lan, Cúc, Trúc... hè nhau xuân thì.
Họa may tim cứng như chì
làm sao không níu, không trì, không đeo.
Làm sao giải thích tình yêu
Cupidon lí lắt như trêu phận người.
Yêu rồi. Yêu tiếp. Không thôi.
Trót yêu người trước. Yêu bồi người sau.
Trước sau có khác gì nhau
cũng mắt ướt cũng tóc xao gió chiều.
Thúy Vân nào khác Thúy Kiều !
Cũng o ấp đó. Cũng chịu chuộng đây.
Cũng hò hẹn giữa trời mây
nắng mai hong má, gió xoay vạt dài.
Tình yêu như cái lá khoai
Mưa lung lẳng ướt giọt xoay đủ chiều
Chiều nào cũng thấm cũng xiêu,
Tình nào cũng thiệt cũng yêu. Đứng giờ.

Ôi tình yêu ! Ôi cõi thơ !
Làm sao kèm giữ cơn mơ bốc đồng
Trắc-Bằng nổi hứng lông bông
sớm, trưa, chiều, tối, thu, đông, xuân, hè.
Thơ lên cơn. Thơ kết bè.
Nở nào quay mặt nuốt thề bỏ bê.
Nuột nà, chữ nghĩa đam mê
quên thực tại, sống cận kề cõi trong.
Còn đây mớ chữ của lòng
đưa nhau tới chỗ viễn vông. Chẳng màng.

Bởi vậy yêu miết yêu càng
như thơ làm riết, làm lang bang. Làm
tới chừng chữ hết cảm rằm.
Tim hết đập thì cầm bằng... hết yêu.